

opusdei.org

Dvadeset godina Djela u Hrvatskoj

Žene Opusa Dei: Sve je počelo s ispovijedi kod don Ramosa, a danas je duhovnost svetog Josemarije neizostavni dio naših života. Kroz osobna svjedočanstva dvije Ivane i Ane saznat ćemo kako je duhovnost Opusa Dei utjecala na njihove živote

17.10.2023.

Prije točno dvadeset godina, 2003. godine započelo je djelovanje Opusa Dei u Hrvatskoj. Te su godine dva

svećenika Djela stigla u Zagreb – don Jorge Ramos i don Julio Guijarro-Garcia kako bi započeli širenje duhovnosti Opusa Dei.

Uz njih dvojicu najzaslužniji za dolazak Opusa Dei u Hrvatsku svakako su dr. Pave Žanić, Hrvat koji se školovao u Austriji i tamo se pridružio Djelu i fizičar Vuko Brigljević, te Javier Aguayo, koji su uključeni u rad Djela u Hrvatskoj od prvog dana.

Iste godine, paralelno s muškim dijelom organizacije, započelo je i djelovanje ženskog ogranka kojem ćemo se posvetiti u ovom članku. Kroz osobna svjedočanstva dvije Ivane i Ane saznat ćemo kako je duhovnost Opusa Dei utjecala na njihove živote, kada su se i kako susreli s Djelom i kako vide svoju ulogu u ostvarivanju apostolata kojeg je utemeljio sveti Josemaria Escriva.

KLJUČNA ISPOVIJED KOD DON JORGEA RAMOSA

Kako ste se i kada prvi put susreli s Djelom i što vas je privuklo Djelu?

Ivana B.: Suprug i ja smo se vjenčali odmah nakon završetka fakulteta te smo među prijateljima bili jedini koji su tako rano osnovali obitelj. Tražili smo ljude koji su u sličnoj životnoj situaciji kao i mi, s kojima bismo mogli dijeliti probleme, radosti i iskustva. Od jedne poznanice smo čuli za Obiteljsko obogaćivanje. Ja sam bila oduševljena s idejom da postoji inicijativa gdje možeš nešto naučiti o roditeljstvu odiskusnih bračnih parova i družiti se sa ostalim obiteljima. Odmah smo se prijavili. Moj suprug nije bio baš zainteresiran, no zbog mene je pristao i svidjelo mu se. Jako nas je radovalo da na radionice dolaze obitelji koje su mlade kao i mi te smo vidjeli da u našim izazovima nismo

sami. U to vrijeme ja sam imala dosta problema na poslu jer nisam imala podršku od nadređenih kada sam zatrudnila sa drugom kćeri i bilo mi je jako teško. Također sam u isto vrijeme završavala postdiplomski studij. Na radionicama Obiteljskog obogaćivanja smo između ostalih upoznali bračni par koji nas je pozvao na duhovnu obnovu u centar Opusa Dei. Kada sam došla u centar Harmica, išla sam na ispovijed kod Don Jorge Ramosa i naravno, za mene je to bila jedna potpuno drugačija ispovijed. Jako me privukla i briga numerarija i želja da me upoznaju bolje i tako sam redovito počela dolaziti na mjesečne duhovne obnove. Ostalo je povijest.

Ana: Sa Djelom sam se susrela sasvim slučajno. Naime, u ljeto 2004. godine sam, po povratku s faksa, navratila u Katedralu na ispovijed. Ispovjedio me don Jorge (koji je već tada bio legenda, međutim, ja nisam

imala pojma) te mi je na kraju ispovijedi dao papirić s datumima i popisima raznih tema te me pozvao na razmatranje. Nisam baš najbolje shvatila što je to, meni se više činilo da su to nekakva teološka predavanja (sjećam se da je jedna od tema bila molitva Očenaša), a, kako sam bila željna znanja, otišla sam na prvo na koje sam mogla. Povala sam i svoju najbolju prijateljicu sa faksa i tako smo nas dvije jednu (mislim) srijedu predvečer pozvonili na vrata u Kušlanovoj. Pojma nismo imale što očekujemo tako da smo se iznenadile kad nam je vrata otvorila žena koja je jedva pričala hrvatski i veselo nas pozvala u kuću. Običnu kuću, k tome još vrlo malu. Mi smo obje očekivale ili neku studentsku atmosferu u vidu učionice ili nekakvu crkvu, barem sakralni prostor. No žena je bila jako simpatična sa svojim hrvatskim pa smo ju slijedile uz stepenice gdje smo se još više šokirale videći kapelicu i more studentica. Razmatranje je

držao don Jorge i bilo je vrlo svečano. Svi su bili jako tihi, koncentrirani i ozbiljni iako smo se tiskale u toj maloj prostoriji, a snažno se osjećala prisutnost Duha Svetoga.

Nakon razmatranja ostale smo se još malo družiti, a osobito se sjećam djevojčica koje su skakale okolo naokolo po kuhinji i radile neke kolače. Mislim da je to bio početak Kluba, iako nisam sasvim sigurna. I prijateljica i ja smo bile oduševljene i nastavile smo dolaziti tako da smo ubrzo krenule na Krug, zatim sam ja počela pomagati oko Kluba (kad se centar preselio u Kamaufovu) i malo pomalo sam se stopila sa svime tamo. U jednom dužem periodu sam visila u centru svaki dan. Imala sam sreće što mi je fakultet bio blizu pa sam mogla navratiti, bilo na razgovor, bilo na druženje, ručak ili samo gnjaviti numerarije. Osim što sam subotom redovito vodila Klub, jedno sam ljeto i radila u kuhinji. To

mi je bio poseban izazov jer doma nisam morala previše pomagati, a ovdje sam morala raditi kao prava domaćica. Imala sam osnovna znanja, ali potpuno nedovoljna tako da često znam reći da su me u Djelu, osim moliti, naučili i držati metlu.

Ivana R. : Prvi konkretniji susret s Djelom je bio preko ispovijedi u zagrebačkoj katedrali kod don Ramosa cca 2009 . godine. Sa sestrom sam išla na ispovijedi redovito i to nam je bio kao izlet, nakon ispovijedi i mise vrijeme za druženje za nas dvije. Nakon nekog vremena don Ramos nas je pozvao na ispovijed u Harmicu i tu je počelo otkrivanje ljepote naše katoličke vjere kroz Opus Dei. Ono što me privuklo u Djelo je usredotočenost na Krista. Nauk Crkve koji sam slušala kroz vjeronauk u školi i župi sad sam susrela sustavno rastumačenog i predstavljenog na praktičan način, s posebnim naglaskom kako taj nauk,

svoju vjeru živjeti u svakodnevicu. Nadalje, privukla me iskrena briga za svaku osobu koja dozvoli da se za nju brine i veliko poštivanje slobode svake osobe.

DUHOVNOST SVAKOG ŽIVOTNOG TRENUTKA

Što vam se najviše sviđa u duhovnosti Opusa Dei i kako vidite sebe u ostvarivanju apostolata Djela? Sudjelujete li u nekim aktivnostima u sklopu Centra, škole i slično?

Ivana B. : Puno toga me je privuklo duhovnosti Opusa Dei. Prvo, sviđa mi se da su Centri za muškarce i žene odvojeni i da se jako pazi na to. U Djelu vlada obiteljska atmosfera. Kontinuirano obrazovanje je jako važno za moju vjeru, kao i briga numerarija i duhovnika da ostanem na pravom putu i da se stalno borim. To sam posebno uvidjela tijekom godina u kojima mi

je preminulo troje djece. Bez Djela i brige ostalih za mene i moju obitelj vjerojatno bih poludjela. Djelo me je naučilo da u svemu što se događa imam nadnaravni pogled, jer je sve što se događa za naše dobro (Omnia In Bonum). Što se tiče inicijativa Djela, nekoliko godina sam zajedno sa suprugom bila moderator u Obiteljskom obogaćivanju.

Također sam sa suprugom i još jednom obitelji osnovala RINO. Suosnivačica sam DV Ružičnjak, OŠ Ružičnjak i OŠ Lotrščak. Naša mlađa kćer je prva generacija koja je završila cjelokupno obrazovanje u Ružičnjaku od vrtića do kraja osnovne škole. Trenutno sam glavna koordinatorica u Klubu Harmica, gdje nastojimo pružiti podršku djevojčicama od 3. do 7. razreda osnovne škole i njihovim obiteljima, da rastu u vrlinama i vjeri kroz druženje i razne aktivnosti.

Ana: Djelu me najviše privukla njegova jednostavnost, smislenost i obilje teološke podloge za svaku sitnicu. Sviđala mi se razumnost svega, inzistiranje na dobrom radu, ali i neprestani poticaj na učenje. Činilo mi se da osoba, ako dobro živi svoj poziv, kao u nekoj igrici kupi vrline po putu do konačnog cilja. Naravno, život je pokazao da je to malo pre naivna slika, ali i dalje iskreno vjerujem da da je Bog uredio Djelo toliko mudro da je sve na svijetu lakše s pozivom i molitvenim planom pa čak i čisto svjetovne stvari (posao, organizacija doma i slično). Naprosto ne postoji dio života koji se ne može preobraziti iz nečeg običnog u nešto nadnaravno. Također, jako mi se svidjela očita ljubav prema Crkvi i Papi.

Ivana R: U Crkvi ima toliko puteva, različitih vidova duhovnosti. Neke sam u mlađim danima imala prilike upoznati i otkrićem Opusa Dei

shvatila da je to duhovnost koja mojoj duši odgovara, gdje se može slobodno razvijati i rasti u obiteljskom okruženju. Najviše mi se sviđa u duhovnosti Opusa Dei Kristocentričnost, usmjerenost svih aktivnosti na Boga i približavanje Boga drugima, jedinstvo života tj. biti ono što jesi i u obitelji, i na poslu, i na fešti, i u prometu, na odmoru... a sve uz smjernice koje je utemeljitelj primio po nadahnuću od Boga, a sveta katolička Crkva potvrdila kao siguran put svetosti.

U ostvarivanju apostolata Djela pokušavam biti alat koji će pomoći da se aktivnosti dobro odvijaju, a ne da ih kočim tj. da se što bolje ostvaruje Božja zamisao, Božje djelo.

Aktivnosti u kojima sudjelujem su uglavnom u sklopu Kulturnog centra Dinara kroz radionice za mlade profesionalke. Radionice su se do sada odnosile na teme osobnih

financija, upoznavanje svojeg temperamenta, upravljanje vremenom, usklađivanje poslovnog i privatnog života, bonton, veze, brak, odgoj i dr. (neke od ovih tema su navedene na instagramu EducaOna).

APOSTOLAT PRIJATELJSTVA I POVJERENJA

Kako bi po vašem mišljenju mogli Djelo i duhovnost Sv. Josemarije dodatno približiti ljudima?

Ivana B.: Treba se uvijek truditi i ne odustati. Mislim da je apostolat prijateljstva i vlastiti primjer najvažniji. Možemo prijateljicama govoriti o Djelu i zvati ih na mjesečne Duhovne obnove i ispovijed. No ono što je najvažnije je da smo ljudima podrška kada nas trebaju, da molimo za njih i da im dajemo dobar primjer svojim životom. Nekada nećemo vidjeti odmah plodove, no ne treba nikada odustati.

Ana: U Djelu često čujemo da je naš apostolat - apostolat prijateljstva i povjerenja i mislim da je to ključ svega. Iako su korisne i društvene mreže i mediji i knjige te svakako podupirem sve one sa dobrim nakanama da se njima služe, mislim da je jedini put do ljudskog srca povjerenje i razgovor. U Djelu imamo more alata i znanja koje smo primili potpuno besplatno za pomoći ljudima i loše je ako ih ne koristimo. Moramo znati biti tu za ljude, biti dobri i iskreni prijatelji i boriti se za pravdu, koliko god se borba činila beznačajna ili uzaludna. Moje iskustvo je da često puta ni ne znamo koje to posljedice ostavlja kad se samo trudimo živjeti dobro svoj poziv.

Ivana R.: Na internetu ima jako puno kvalitetnog materijala koji jako dobro objašnjava duh i poslanje Djela, a sama web stranica se redovito osvježava, dopunjuje novim

kvalitetnim sadržajem te je primjerena za one koji poznaju Djelo, ali i za svaku osobu dobre volje, pogotovo u temama obiteljskog života, prijateljstva, odgoja itd. Neovisno o svemu navedenom, mislim da je najbolji način upoznavanja Djela kroz osobni kontakt – ne zato što se ne mogu informacije saznati npr. na internetu, nego zato što nam je najlakše upoznati nekoga kroz osobni kontakt. Kroz kulturna događanja, također, mislim da ljudi mogu dobiti priliku upoznati Djelo, doći u Centar, poslušati dobro predavanje, razjasniti eventualne nedoumice oko Crkvenog nauka, ali i oko Djela te tražiti i dobiti duhovnu formaciju i vodstvo.

Djelo je zapravo član obitelji svete Crkve katoličke pa zašto ne dopustiti sebi upoznati to blago.

Luka Capar

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/dvadeset-godina-djela-u-
hrvatskoj/](https://opusdei.org/hr-hr/article/dvadeset-godina-djela-u-hrvatskoj/) (27.03.2026.)